

Sygn. akt III C 534/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Irma Lorenc
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Gnidzińska

po rozpoznaniu w dniu 18 listopada 2015 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko P. C.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego P. C. na rzecz powoda S. C. Bank Spółki

Akcyjnej we W. kwotę 690,19 zł (sześćset dziewięćdziesiąt złotych dziewięćnaście groszy) z odsetkami liczonymi od dnia 20 listopada 2014 r. do dnia zapłaty :

- umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego rocznie od kwoty 508,81 zł (pięćset osiem złotych osiemdziesiąt jeden groszy);

- ustawowymi od kwoty 181,38 zł (sto osiemdziesiąt jeden złotych trzydzieści osiem groszy) ;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 46,50 zł (czterdzieści sześć złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III C 534/15

UZASADNIENIE

w postępowaniu uproszczonym

W dniu 20 listopada 2014 r. powód (...) Bank Spółka Akcyjna we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. C. kwoty 788,83 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego od kwoty 508,81 zł – od dnia 20 listopada 2014 r. oraz ustawowymi od kwoty 181,38 zł od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód nabył w dniu 30 sierpnia 2013 r. od (...) Finanse S.A. wierzytelność z tytułu umowy kredytu z dnia 14 lutego 2012 r. zawartej z pozwanym, z którego obowiązku spłaty w całości pozwany nie wywiązał się. Na sumę roszczeń powoda złożyły się kwota 508,81 zł tytułem niespłaconego przez pozwanego kapitału kredytu, 181,38 zł – odsetek umownych i karnych naliczonych do dnia wniesienia pozwu, a także 98,64 zł kosztów monitów i upomnień.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zakwestionował żądania powoda, podnosząc, iż spłacał każdą ratę, a powód nie informował go o rzekomych zaległościach, domagając się obecnie również kwestionowanych przez pozwanego wysokich odsetek karnych za opóźnienie.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swe żądania, wskazując, iż pozwany nie wywiązał się w pełni z zobowiązań wynikających z umowy kredytu, co doprowadziło do naliczenia odsetek i kosztów, których pozwany pomimo wezwań nie spłacił.

W piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na swą rzecz kosztów postępowania, podtrzymując stanowisko zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty i kwestionując podejmowane wobec niego czynności windykacyjne.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 14 lutego 2012 r. pozwany P. C. zawarł z (...) Finanse Spółką Akcyjną we W. umowę kredytu, mocą której uzyskał kredyt w kwocie 2.379,32 zł na zakup laptopa. Pozwany zobowiązał się spłacić kredyt wraz z opcjonalnymi opłatami oraz odsetkami w wysokości 21,26 % rocznie, lecz nie wyższymi niż odsetki maksymalne, w dziesięciu ratach, do 14. dnia danego miesiąca, począwszy od marca 2012 r. Wysokość 9 rat ustalono na kwoty po 264,73 zł, a ostatniej korygującej raty na 264,70 zł. Ostateczny termin spłaty kredytu przypadał na 14 grudnia 2012 r. Dokonywane przez pozwanego wpłaty zaliczane były w kolejności : kapitał, odsetki umowne, odsetki karne, opłaty opcjonalne, opłaty i prowizje wynikające z Tabeli Opłat i Prowizji. Niespłacenie raty kredytu w ustalonym terminie powodowało powstanie zadłużenia przeterminowanego, od którego pobierane są odsetki karne w wysokości odsetek maksymalnych. W umowie określono również wysokość opłat za czynności związane z windykacją zadłużenia przeterminowanego.

Dowód:

- umowa kredytu k. 38-39
- tabela opłat i prowizji k. 40-41
- harmonogram k. 25

Pozwany z tytułu przedmiotowej umowy zapłacił w dniu 20 marca 2012 r. kwotę 270 zł, w dniu 17 kwietnia 2012 r. – 270 zł, w dniu 16 maja 2012 r. – 270 zł, w dniu 22 czerwca 2012 r. – 270 zł, w dniu 27 lipca 2012 r. – 270 zł, w dniu 28 sierpnia 2012 r. – 270 zł, w dniu 19 października 2012 r. – 280 zł i w dniu 4 kwietnia 2013 r. – 270 zł.

Do zapłaty pozostało pozwanemu z tytułu kapitału kredytu 508,81 zł, z tytułu odsetek umownych i karnych – 181,38 zł.

Wobec pozwanego wierzyciel podejmował czynności windykacyjne.

dowód:

- wykaz k. 36-37
- historia interwencji k. 26-27

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna we W. mocą umowy przelewu wierzytelności zawartej w dniu 30 sierpnia 2013 r. nabył od (...) Finanse Spółki Akcyjnej we W. wierzytelność wobec pozwanego z tytułu przedmiotowej umowy kredytu.

okoliczności niesporne, a nadto dowód:

- umowa przelewu – koperta k. 49

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w znacznej mierze zasługiwało na uwzględnienie.

Roszczenia powoda znajdowały oparcie w umowie kredytu, jaką pozwany zawarł z jego poprzednikiem prawnym, zdefiniowanej w art. 69 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (j.t. Dz.U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Pozwany nie kwestionował faktu zawarcia umowy z poprzednikiem prawnym powoda, ani skuteczności zawarcia umowy przelewu, jednakże podnosił, iż uregulował raty kredytu, nie był informowany o rzekomych zaległościach, kwestionował żądanie zasądzenia odsetek, a także fakt wykonywania czynności windykacyjnych.

Powód wskazał w piśmie procesowym z dnia 11 maja 2015 r., iż pozwany zapłacił w dniu 20 marca 2012 r. kwotę 270 zł, w dniu 17 kwietnia 2012 r. – 270 zł, w dniu 16 maja 2012 r. – 270 zł, w dniu 22 czerwca 2012 r. – 270 zł, w dniu 27 lipca 2012 r. – 270 zł, w dniu 28 sierpnia 2012 r. – 270 zł, w dniu 19 października 2012 r. – 280 zł i w dniu 4 kwietnia 2013 r. – 270 zł, a pozwany nie wykazał, by dokonał jakichkolwiek innych wpłat w wykonaniu umowy, niż wskazane przez powoda, ani nie przedstawił dowodów na to, by dokonywał wpłat w innej wysokości i w innych terminach. Z tych względów Sąd przyjął, że pozwany wpłacił jedynie ww. kwoty w tych właśnie datach. Zgodnie z punktem II. 2 umowy kredytu pozwany miał zapłacić dziesięć rat (a nie jak wskazał powód w ww. piśmie procesowym dwunastu), do 14. dnia danego miesiąca, począwszy od marca 2012 r., przy czym wysokość 9 rat ustalono na kwoty po 264,73 zł, a ostatniej korygującej raty na 264,70 zł. Pozwany wpłacił jedynie osiem rat, przy czym wszystkie po terminie płatności. Taki stan rzeczy, stosownie do pkt III.1 umowy uprawniał kredytodawcę do naliczania odsetek karnych od zadłużenia przeterminowanego, w wysokości odsetek maksymalnych, tj. czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP. Takie uprawnienie wynikało wprost z art. 481 § 1 kc, zaś wysokość odsetek była zgodna z art. 359 § 2¹ kc. Wskazać należy, iż stan opóźnienia – stosownie do art. 476 kc – powstawał w momencie braku wpłaty danej raty, zatem wierzyciel uprawniony był żądać odsetek umownych za opóźnienie od każdej z rat, od następnego dnia po terminie płatności danej raty, bez konieczności uprzedniego wezwania pozwanego do jej zapłaty. Chybiony jest zatem zarzut pozwanego braku wezwania go do zapłaty zaległych rat i zawyżenia odsetek.

Powód rozliczył wpłaty dokonane przez pozwanego w sposób przedstawiony w szczegółowym wykazie z dnia 19 listopada 2014 r., w którym wyjaśnił również jak wyliczył odsetki umowne i karne. Pozwany nie przedstawił argumentów, które podważałyby wiarygodność tego wykazu, toteż Sąd nie znalazł podstaw, by go kwestionować. W tym stanie rzeczy Sąd przyjął, że do zapłaty pozostaje pozwanemu z tytułu kapitału kredytu kwota 508,81 zł, a z tytułu odsetek – 181,38 zł.

Uwzględniając zarzuty pozwanego, powód winien był wykazać, iż w istocie dokonano wobec pozwanego czynności windykacyjnych, ujętych w wykazie kosztów monitów i upomnień z dnia 19 listopada 2014 r., a za które powód domagał się zapłaty kwoty 124,64 zł. Opisane w tym wykazie czynności nie pokrywają się z przedstawioną historią interwencji (co do rodzaju, daty dokonania), ponadto powód nie przedstawił odpisów korespondencji, które miał kierować do pozwanego i dowodów jej nadania. W tej sytuacji było podstaw do uznania, że te konkretne czynności windykacyjne zostały wykonane, a co za tym idzie, że żądanie zapłaty związanych z nimi kosztów jest uzasadnione.

W tych okolicznościach w punkcie I wyroku zasądzone od pozwanego na rzecz powoda sumę zaległego kapitału kredytu i odsetek, tj. łącznie 690,19 zł, a także odsetki umowne w wysokości odsetek maksymalnych liczone od kwoty kapitału i odsetki ustawowe liczone od kwoty odsetek, od dnia 20 listopada 2014 r., tj. dnia wniesienia pozwu, w pozostałej zaś części w punkcie II wyroku powództwo oddalono.

W punkcie III wyroku zasądzone od pozwanego na rzecz powoda, stosownie do art. 100 kpc, część poniesionych przez powoda kosztów postępowania (tj. opłaty od pozwu – 30 zł, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa procesowego – 17 zł, kosztu uwierzytelnienia odpisu pełnomocnictwa – 5,15 zł), adekwatną do zakresu, w jakim powód wygrał proces.